

Làm Xong Một Bài Thơ

Làm xong bài thơ, chắc tôi bơ phờ? Có người vuốt tóc, một giọt nước mắt rớt trên tóc tôi...Tóc bạc hết rồi, không ngó lên nữa. Người đó ra cửa. Bài thơ tôi theo...

Tôi biết tình yêu không già như tóc...nhưng mà hạnh phúc thì...bạc như mây. Valentine's day! Valentine's day...hoa rồi héo úa, ai cài lên cửa, ai ngó thời gian?

Tôi ngó nắng vàng trên màng nhện trắng. Tôi tự hỏi nắng tới đây làm chi? Nắng trên lối đi mờ phai dấu bước. Cái tôi thấy được lưới nhện giăng giăng? Rồi đêm nay, trăng, trăng vàng như nắng?

Tôi thích chữ đặng trong câu ca dao, "lấy nhau chẳng đặng, thương hoài ngàn năm". Ngàn năm bao lâu khi người ta bước xuống một bến nước, xuống đò sang sông? Ngàn năm mêh mông như Ngân Hà đó? Chàng bỏ đồng cỏ, nàng ngưng dệt tơ, chờ một đêm mưa...đêm mưa Thất Tịch!

Trời ơi tôi thích từng lời ca dao, ngỡ ngẩn đi vào đi ra ngỡ ngẩn. Vào, ra, ngỡ ngẩn, bây giờ, muôn năm...

Ai về Dran, ai lên Cầu Đất, ai vào Cửa Phật, lắng nghe tiếng chuông...boong...boong...boong...boong... Tiếng chuông lang thang như người xa xứ. Người ơi người ở người ở đừng đi...Nước mắt đầm đìa, anh lau em nhé, mình về Thạnh Mỹ, mình qua Filnôm, mình đón xe ôm, mình lên Đà Lạt...đi trong bát ngát, Quê Hương Quê Hương...

Trần Văn Lệ